

Maredsous – Bouillon – Maredsous

Een monument wordt al te gemakkelijk vergeten. Er is echter niet veel nodig om het terug in de herinnering te brengen. In dit geval gaat het om Namen – Bouillon – Namen dat voor de 48^e en laatste maal werd ingericht op 25 mei 2002. Ondanks het feit dat de startlocatie anders is, wekte de vermelding Maredsous – Bouillon – Maredsous in de zomerkalender onmiddellijk de aandacht. Na contactname met de verantwoordelijke was alles duidelijk: in grote lijnen zou het parcours van NBN gevolgd worden. Een reden om zeker aanwezig te zijn bij de herneming van deze tocht.

De cijfers bij het vertrek zijn wat ze zijn: er wacht ons een tocht van 201 km met 3256 hoogtemeters (de kortere omlopen vinden we geen optie), het is amper 8 °C als we aanzetten aan de abdij van Maredsous maar het is zo goed als windstil en de zon zal zeker van de partij zijn.

De korte afdaling waar we mee beginnen doet ons twifelen, misschien hadden we toch beter onze mouwstukjes aangedaan. Het ontbreken van enkele pijltjes aan de brug (km 1!) doen ons twifelen maar eens we het parcours gevonden hebben in Sosoye komt het goed. De eerste helling zorgt er onmiddellijk voor dat we zeker zijn dat het zonder mouwstukken kan en dat het af en toe puffen zal worden vandaag. De afdaling naar Hastière brengt ons in de Maasvallei en vanaf hier komen de herinneringen terug. Mesnil Saint Blaise, Winenne en Louette Saint-Pierre zijn herkenningspunten in het eerste deel.

In het tweede deel zijn het de “grote namen” die terug opduiken waarbij Rochehaut en Corbion de belangrijkste zijn. We weten ook nog dat het bij het buitenrijden van Bouillon verduiveld lastig was en maar langs waar was dat? Het wordt snel duidelijk dat we langs dezelfde weg de Semoisvallei uitklauteren want ook hier is het steil en eens boven zien we een go-cartcircuit. Inderdaad, dat was er vroeger ook... De grote weg naar Paliseul is inmiddels verboden terrein voor fietsers geworden zodat we nu langs rustige landelijke wegen de tweede bevoorrading bereiken. Het lastigste ligt nu achter de rug maar het blijft voortdurend op en neer gaan; waar zou anders dat grote hoogteverschil kunnen gehaald worden? In Graide vervoegen de 150 km-deelnemers ons. Het kasteel van Lavaux Sainte Anne krijgen we niet te zien maar we passeren wel vlakbij. Inmiddels hebben we een duo uit Mettet ingehaald dat veel voor ons vertrokken was en er meer dan een toeristische tocht van aan het maken was. Waarom ook niet? Even buiten Chevetogne krijgen we voor de derde keer bevoorrading. Ook de deelnemers aan de kortste afstand (90 km) hebben zich weer bij ons gevoegd.

Het laatste stukje dat ons aan NBN kan doen herinneren is lichtjes hertekend waardoor we het stuk Spontin – Dorinne – Purnode iets anders voor de wielen geschoven krijgen. Een snelle afdaling brengt ons terug in de Maasvallei en de eerstvolgende brug gebruiken we om de stroom over te steken. Net daarna zien we de eerste aanduiding naar de aankomst plaats. Nog 11 à 12 km. Tot net voor het einde blijven we de vallei van de Molinee volgen. We maken nog enkele hoogtemeters maar het is niet meer dan wat vals plat. Op minder dan 1,5 km van het einde zien we plots de twee toren van de abdij, het sein dat we kort daarna voor de laatste keer kleiner moeten schakelen. De laatste kilometer werken we vlot af. Er staan 211 km op de teller. Het verschil met de opgegeven afstand is deels te verantwoorden door de enkele ontbrekende pijltjes in het begin (aan de eerste bevoorrading hoorden we dat anderen nog veel meer vergissingskilometers hadden), deels omdat op een kruispunt in Noirefontaine een pijltje ontbrak en we even terug gereden zijn om ons ervan te vergewissen dat we nog altijd juist zaten.

Samengevat, het is nu aan de organisatoren om een vervolg te breien aan deze goede herneming van wat eens een grote referentie was in het wielertoerisme. We beleefden een prachtige dag! En dat duo uit Mettet? Niet meer gezien...

(Hugo Suy)

Les tracés - Parcours de 201 Km en magenta, 150 Km en vert, 91 Km en bleu

